

SENTÈNCIA 2000-28 DE 20 DE JUNY DE 2000

CASS. VELLESA. TREBALL CLANDESTÍ.

Ho és el realitzat sense gaudir de les pertinents autoritzacions administratives d'immigració o de residència, i no computa als efectes de l'article 41 del Reglament Tècnic. ACTE FERM I CONSENTIT. Es produeix quan s'addueixen, en la nova petició, elements de fet i de dret que ja existien quan es va produir la primera resolució i aquesta no es va recórrer.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció administrativa de la Batllia, en la sentència número 99-81, de 29 d'octubre de 1999, va desestimar en tots els seus termes la demanda formulada per la Sra. R.M.C. i va declarar que la resolució de la CASS de 18 de desembre de 1998, que ratificava el contingut de la decisió de 27 d'octubre anterior, és conforme al dret.

2.- Contra la sentència citada, la representació de la part agent va interposar recurs d'apel·lació, que va tenir entrada en la secretaria d'aquesta Sala el 22 de desembre de 1999, demanant la revocació de la sentència i l'estimació de la demanda. De l'anterior escrit se'n va donar trasllat a la representació de la CASS, que el va contestar el 16 de gener de 2000, demanant la confirmació de la sentència.

3.- Ambdues parts han demanat la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions escrites, que han presentat el 4 i el 7 de febrer de 2000, respectivament, quedant posteriorment les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La part agent -avui apel·lant- va demanar una pensió de vellesa a l'empara de l'article 41 primer del Reglament Tècnic de la CASS, que li va ser denegada, i la sentència de la Batllia confirma la decisió de la parapública perquè tot i que la assegurada acredita més de cinc anys de treball abans del primer d'abril de 1968 (concretament des del novembre de 1962 fins el 30 de març de 1968) considera que la data d'inscripció de la treballadora al Servei d'immigració és del 22 d'abril de 1964, per la qual cosa l'activitat anterior s'ha de considerar clandestina, i la resta, de 48 mesos, no li dona dret a la pensió que demana.

En conseqüència, havent-se acreditat que la demandant no gaudeix d'una activitat laboral regular, en el sentit abans exposat, i no discutint-se les cotitzacions posteriors a l'1 d'abril de 1968, l'argument en el qual es va basar la sentència per desestimar la demanda és correcte.

La primera d'elles és la caducitat de l'acció o, més exactament, la impossibilitat de portar a la jurisdicció un acte ferm i consentit. L'assegurada va obtenir, per una resolució de la CASS de 29 de desembre de 1997, una pensió de vellesa, calculada d'acord amb els articles 35 i 37 del Reglament Tècnic, i no va recórrer la decisió. Amb molta posterioritat, el 29 de setembre de 1998 demana la pensió mínima de 5.000 punts adduint que en el moment de jubilar-se complia els requisits de l'article 41 del Reglament Tècnic, i la CASS, en les resolucions que han estat objecte d'aquestes actuacions, li nega el dret que sol·licita per no reunir els requisits exigibles.

Aquest criteri, que ha estat ja exposat en la nostra sentència número 99-35, de 29 de desembre de 1999, impedeix l'estimació de les pretensions de la part actora i apel·lant, i eximeix d'analitzar altres qüestions de fons que la part apel·lada reitera en la segona instància com motius de desestimació del recurs.

DECISIÓ

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació

d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.